IN CENTRUL ATENȚIEI —

munca de educație cu sportivii

A DOUA CONSFĂTUIRE CU ANTRENORII DIN CAPITALĂ

Miercuri după-amiază, sala Dinamo din Capitală a fost gazda celei de a doua consfătuiri din cadrul ciclului organizat de Consiliul General al UCFS împreună cu consiliul orășenesc al UCFS București, pe tema muncii de educație cu sportivii. Au fost prezenți antrenori, profesori de educație fizică, activiști sportivi.

Consfătuirea și-a propus să dezbată probleme legate de „METODELE EDUCARII CONVINGERILOR, SENTIMENTELOR ȘI OBIȘNUINȚELOR MORALE". O tematică interesantă, care datorită celor 5 referate prezentate și discuțiilor ample purtate pe marginea lor a dus la realizarea unui schimb de experiență prețios, menit să determine o îmbunătățire a procesului muncii educative în rîndul sportivilor noștri.

Un lucru demn de evidențiat este faptul că această consfătuire, prin pregătirea ei temeinică, prin problemele abordate, prin discuțiile purtate s-a ridicat la un nivel superior consfătuirii precedente. Aceasta dovedește prețuirea de care se bucură inițiativa Consiliului General al UCFS în rîndul antrenorilor noștri, faptul că aceștia sînt preocupați din ce în ce mai mult de munca de educație cu sportivii pe care îi pregătesc, procesul de instruire și educație trebuind să formeze un tot inseparabil.

În rîndurile ce urmează vom publica fragmente din referatele prezentate, spicuiri din cuvîntul participanților, apreciind că acestea pot fi de un real folos tuturor antrenorilor și cadrelor din mișcarea sportivă, în desfășurarea muncii de educație, a acestei activități atît de importante.

In cadrul celei de a doua consfătuiri, de schimb de experiență, au fost prezentate 5 referate și anume:

— Importanța și conținutul muncii pedagogice în rîndurile sportivilor (lector I.C.F., Nicolae Ceaușescu);

— Educarea atitudinii socialiste a sportivilor față de muncă și proprietatea obștească (antrenor Dumitru Ionescu, de la clubul sportiv Unirea);

— Educarea sportivilor în spiritul devotamentului față de cauza comunismului (antrenor Cornel Florescu, de la Clubul sportiv școlar);

— Educarea sportivilor în spiritul dragostei și al interesului activ față de știință, cultură și artă (prof. Ion Bulugioiu, antrenor la clubul sportiv Știința);

— Educarea sportivilor în spiritul colectivismului și umanismului socialist (prof. Silviu Dumitrescu, antrenor la clubul sportiv Metalul).

Educația este o activitate organizată, conștientă și sistematică

Pe acest principiu și-a dezvoltat referatul tovarășul Nicolae Ceaușescu, lector la catedra de pedagogie a Institutului de Cultură Fizică. În cuprinsul referatului, autorul a scos în relief importanța muncii de educație, felul cum ea s-a desfășurat de-a lungul veacurilor, încă din vremea Greciei antice, cum a străbătut etapele de dezvoltare ale societății, vorbitorul și-a concentrat atenția — printr-o reușită antiteză — asupra modului cum se face educația tineretului în societatea capitalistă și cea socialistă.

„*Pe baza învățăturii marxist-leniniste* — se spunea în referat — *trebuie să studiem fenomenul educației în interdependență cu celelalte fenomene din societate, să înțelegem ce determină scopul și conținutul educației pe anumite trepte de dezvoltare a societății, să cunoaștem acumulările cantitative care au dus la salturile calitative în evoluția educației și gîndirii pedagogice, să descoperim dialectica fenomenelor în procesul de formare și transformare a tinerei generații. În acest sens, marele pedagog sovietic A. S. Makarenko arată că pedagogii n-au dreptul să educe oricum, la întîmplare, după propriile capricii sau așa cum au apucat și după cum știu ei, robi ai unor idei și fapte învechite. Pedagogul, antrenorul trebuie să facă educație și instrucție în concordanță cu cerințele societății socialiste și comuniste... Omul instruit și educat în spirit comunist este omul dezvoltat multilateral — înarmat cu cunoștințe științifice, priceperi și deprinderi de muncă, cu procese psihice superior dezvoltate, cu conștiință și conduită comunistă, cu trăsăturile caracterului comunist. Toate aceste trăsături ce caracterizează personalitatea omului în societatea socialistă și comunistă, se formează, se dobîndesc în procesul de instrucție și educație. Pedagogia științifică, prin conținutul său, înarmează pe pedagogi, pe instructori și antrenori cu măiestria necesară pentru realizarea omului cu fizionomia morală comunistă*".

Iată principii ale educației omului de tip nou, asupra cărora antrenorii noștri trebuie să-și îndrepte atenția, să le aplice în activitatea lor practică. Dar, pentru aceasta este necesar ca formele educației comuniste să fie bine cunoscute, studiate, pentru ca ele să poată fi explicate și generalizate în masa de sportivi. Rolul pedagogului în societatea noastră impune necesitatea pentru oricare antrenor de a deveni un bun specialist, un fin psiholog și un adevărat pedagog.

Referatul lectorului *N. Ceaușescu* a fost amplu, tratat la un nivel superior, bun sub aspect teoretic. El ar fi fost și mai eficient dacă în cuprinsul lui ar fi existat exemple concrete, legate de viață, de munca de pedagogie pe care catedra de specialitate o desfășoară în rîndul studenților, viitorii profesori de educație fizică.

Cînd sădești în sufletul sportivului dragostea față de muncă

Referatul susținut de antrenorul *Dumitru Ionescu* a fost apreciat drept cel mai aproape de realitățile muncii de educator. Bogat ilustrat, cu exemple, referatul a demonstrat în mod convingător cît de mare este satisfacția unui antrenor care ocupîndu-se cu dragoste, cu mult interes de educarea sportivilor săi își vede încununată de succes munca.

Antrenorul D. Ionescu este cunoscut pentru priceperea manifestată în pregătirea tehnică a elevilor săi. Mulți dintre actualii titulari, ai echipei reprezentative de rugbi au fost pregătiți, cu ani în urmă, de către acest antrenor. În ultima vreme, antrenorul D. Ionescu s-a ocupat cu precădere de juniori. Ani de-a rîndul, juniorii săi au cucerit titlul de campioni ai țării.

La baza acestor succese stă, fără îndoială, și temeinica muncă de educație pe care antrenorul o duce în rîndul tinerilor rugbiști. Exemplele pe care le-a menționat în referatul său sînt deosebit de convingătoare în acest sens. Ele dovedesc că antrenorul se găsește deseori în mijlocul sportivilor, le cunoaște modul de viață, frămîntările, preocupările, că trăiește împreună cu sportivii bucuriile și uneori insuccesele elevilor săi, luptînd împreună pentru îndreptarea lor.

... Povestea tînărului rugbist *Ion Boiangian* demonstrează dragostea caldă, de părinte, a antrenorului față de elevii săi.

„*Dacă la marea majoritate a sportivilor din secția noastră de rugbi* — spunea antrenorul D. Ionescu — *am reușit să le imprimăm o atitudine justă față de muncă, am mai avut totuși cîțiva sportivi care considerau munca drept o povară, socotind că se pot căpătui prin sport. Este cazul lui Ion Boiangian, un element deosebit de talentat. A venit în secția noastră cînd avea 14 ani. A fost încadrat în grupa de pitici. Boiangian dovedea de la o zi la alta vioiciune, istețime, un fond bun. Totuși, la început Boiangian nu reușea să țină pasul cu ceilalți sportivi de vîrsta lui. Am văzut că felul de a se comporta al lui Boiangian nu este întîmplător. Au existat cauze obiective: i-am cunoscut familia, modul lui de viață. Ne-am dat seama că părinții nu se ocupau de educația lui, îl neglijau. La școală, de asemenea, Boiangian avea o situație foarte grea. Profesorii îl considerau un element rău, dificil de muncit cu el. De altfel, în cele din urmă, Boiangian a fost eliminat din școală pentru indisciplină.*

Am adus cazul acesta la cunoștința biroului secției de rugbi și conducerii clubului. Am hotărît să ne interesăm îndeaproape de Boiangian. Am folosit dragostea lui față de sport pentru a-l readuce pe drumul cel bun. Boiangian a fost povățuit; a fost ajutat moral cît și material. I-am căutat un loc de muncă unde a fost angajat. L-am vizitat des pe locul unde urma să se califice, să învețe o meserie. Am stat de vorbă cu șefii lui pe care i-am pus în cunoștință de cauză. Aceștia au înțeles că trebuie să încercăm împreună. Boiangian a fost încadrat într-un colectiv care l-a îndrumat tot timpul, care l-a reînscris la școală și i-a creat condiții de învățătură și de muncă. Ion Boiangian a înțeles eforturile colectivului, rostul pe care trebuie să-l aibă în viață. A început să muncească cu sîrguință. O dată cu succesele în producție a început să-i crească și valoarea sportivă. Joacă în rîndul echipei campioane de juniori și apoi în cea de seniori. În anul 1962 a făcut parte din echipa de tineret a țării. Am continuat să-l urmărim cu grijă. Munca a fost încununată de succes: Ion Boiangian lucrează astăzi ca laborant, se califică pe locul de producție, urmează școala și dovedește că are față de muncă o atitudine sănătoasă, fiind în același timp și un sportiv fruntaș".

...Urmărind acest portret al tînărului Ion Boiangian, cu toate etapele de transformare prin care a trecut, nu se poate să nu încerci un sentiment de bucurie că aceasta este rodul unei munci perseverente desfășurată de antrenor și în care au fost folosite cele mai variate metode de influență, necesitatea cunoașterii complexității de împrejurări care pot să înrîurească comportarea unui tînăr. Fără producție, fără ajutorul colectivului, fără o strînsă legătură cu familia, școala și organizația U.T.M., fără sprijinul permanent al organizației de partid, munca antrenorului nu ar fi putut da rezultatele așteptate.

Sportivul — un om cu preocupări multiple

Iată ideea care trebuie să călăuzească pe fiecare antrenor, profesor sau instructor sportiv. Sportivul trebuie să fie un om bine pregătit profesional, un bun tehnician în ramura căreia i s-a dedicat, un cetățean cu preocupări multiple. Această multilateralitate izvorăște din înseși sarcinile pe care le pune tineretului nostru acțiunea de desăvîrșire a construirii socialismului. Aceasta cere oameni cu o pregătire profesională temeinică, cu o vastă cultură generală, care să le asigure o orientare cît mai largă în înțelegerea problemelor ce le are de rezolvat, omul societății socialiste. De aceea este nevoie ca în munca de educație să stea în mod permanent în atenție — cum se menționa în celelalte referate prezentate — educarea sportivilor în spiritul devotamentului pentru cauza socialismului și comunismului, în spiritul colectivismului și umanismului socialist, al dragostei și interesului activ față de știință și cultură.

Sportivii noștri trebuie să manifeste un deosebit interes față de ultimele descoperiri științifice, să vizioneze muzeele și expozițiile, să ia cunoștință cu tot ce este nou în domeniul arhitecturii, să cunoască monumentele istorice din țară, și — cînd i se oferă prilejul, de peste hotare.

„*Educarea sportivilor în spiritul dragostei și interesului față de știință și cultură a fost o preocupare permanentă pentru colectivul de antrenori al lotului R.P.R. de canotaj* — spunea prof. Ion Bulugioiu. *Sînt convins că atît pregătirea fizică, tehnică cît și pregătirea multilaterală duc la obținerea de performanțe înalte, lărgesc orizontul. Cele mai bune prilejuri pentru aceasta le oferă taberele și perioadele de pregătire în comun. Aici, de fiecare dată, sportivii participă la discuții pe marginea evenimentelor politice la zi, la lecții atrăgătoare de istorie, geografie, economie, sînt prezenți la concursuri „Cine știe, cîștigă", cu subiecte avînd drept teme aspecte din viața, obiceiurile și frumusețile țărilor vizitate*".

Din cuvîntul participanților...

● GH. ALEXANDRESCU, maestru la șah: „*Mulți dintre participanții la actuala consfătuire își dau încă o dată seama, că inițiativa este binevenită. Deși cunoaștem importanța muncii de educație pe care antrenorii trebuie să o desfășoare în rîndul sportivilor, pot să afirm că acest ciclu de consfătuiri de schimb de experiență este foarte util. Fiecare dintre noi are multe de învățat. S-au prezentat referate deosebit de interesante, iar exemplele folosite au demonstrat, în mod plastic, eficiența muncii de educație, atunci cînd aceasta este desfășurată cu mult spirit de răspundere.*

● ȘTEFAN PAPURĂ, antrenor de tir la clubul Știința: „*În privința educației, sportivii din secția pe care o antrenez nu mi-au pus prea multe probleme. În cadrul secției domnește o atmosferă de muncă colectivă, spirit de întrajutorare, seriozitate. Aș vrea totuși să arăt că deși lucrez cu elemente bine pregătite sub raport cultural, capitolul acesta deosebit de important, al muncii de educație a stat permanent în preocupările noastre. Cum era și firesc, în acest domeniu nu ne-am axat activitatea doar spre literatură, vizionări de muzee, expoziții etc. Aceasta intră, în mod curent, în preocupările de fiecare zi ale unui student. Am vrut însă ca în sinul secției să se statornicească un spirit sănătos de echipă, în care interesele individuale — dacă le putem numi astfel — să fie subordonate colectivului. În acest scop am căutat ca oamenii să se cunoască mai bine, să se ajute reciproc, să petreacă împreună o parte din timpul lor liber. Excursiile în Făgăraș organizate în vara trecută, numeroasele seri literare, audiții muzicale au avut darul să contribuie la această prietenie, i-au făcut pe oameni să fie mai aproape unul de altul, să existe un spirit de adevărată tovărășie*".

● AL. ARDELEANU, antrenor de atletism la clubul Unirea: „*Nu spun un lucru nou, arătînd că antrenorul trebuie să fie totdeauna un exemplu. El este oglinda sportivului. În referate, acest lucru, nu a fost reliefat în suficientă măsură. Referatele s-au ocupat, în principal de oamenii cu care muncește antrenorul. Cred însă că ar fi fost bine să se fi discutat, la modul concret și despre activitatea unor antrenori, despre calitățile lor bune, dar și despre unele slăbiciuni care mai dăinuie în munca acestora. Oricum exemplele prezentate în referatele susținute ne-au trezit spiritul de răspundere față de sportivii cu care lucrăm*".

● TUDOR BĂDIN, antrenor de tenis la clubul Știința: „*Am căutat totdeauna să împletesc munca de instruire cu cea de educație. Mi-am dat seama de această necesitate din comportarea sportivilor din secție. Unii obțineau rezultate bune la învățătură și în activitatea sportivă, ca de pildă, Andrei Ungureanu și Radu Pascal; alții, neglijîndu-și învățătura — îndatorirea lor de bază — își orientau întreaga activitate către sport. Exemple: Ștefan Burciu și Sanda Ciogolea... Pentru remedierea acestei situații ne-am îndreptat atenția spre activitatea lor profesională, spre colaborarea mai intensă cu profesorii de la institutele respective. Cînd această colaborare și intensificarea muncii de educație s-a făcut simțită, rezultatele bune la învățătură putem spune că au influențat și performanțele sportive: Burciu a săltat de la locul 25 la 10, iar Ciogolea s-a „urcat" cu 4 locuri în clasamentul celor mai bune jucătoare de tenis de cîmp din țară. Este un exemplu convingător care ne face ca și în viitor să acordăm muncii de educație, atenția cuvenită. Vrem să scoatem sportivi buni dar — în același timp — și cetățeni bine pregătiți, cu care pe drept cuvînt să ne putem mîndri*".

● MARIANA BUNESCU, antrenor de volei la clubul Progresul: „*Îmi desfășor activitatea, întîi ca jucătoare și apoi ca antrenor, de aproape 25 de ani. Anii m-au făcut să-mi dau seama, să apreciez cît de importantă este educația sportivului în obținerea unor performanțe superioare. M-am convins de acest lucru mai ales din momentul în care m-am dedicat muncii de antrenor, acestei activități frumoase dar atît de dificile. Consider că în activitatea sa antrenorul trebuie să țină seama de personalitatea sportivului cu care lucrează. În societatea noastră socialistă, cînd există la îndemîna fiecăruia posibilități multiple de a învăța și a-și însuși tot ce are mai reprezentativ și mai expresiv, cultura, tineretul a ajuns să aibă, chiar la o vîrstă destul de fragedă, cunoștințe temeinice în variate domenii de activitate. Tocmai de aceea, antrenorul trebuie să știe să dezvolte și să îmbogățească necontenit cunoștințele sportivilor, să contribuie la înlăturarea deprinderilor care ar dăuna activității lor.*

În rîndurile echipei pe care o antrenez activează sportive cu un fond moral bun, cu calități deosebite. Totuși, cu un an în urmă aveau loc manifestări, răbufniri ale unor influențe străine de morala tineretului nostru nou. Voleibalistele clubului nostru nu dovedeau suficientă conștiinciozitate în pregătire, dragoste față de culorile colectivului. În rîndurile echipei nu-și făcuse loc o disciplină fermă, așa cum se cere unei adevărate echipe. Pentru remedierea acestor lipsuri a fost necesară o muncă stăruitoare. Pe lîngă colaborarea cu conducerea clubului am folosit însuși colectivul căruia voiam să-i imprim calități morale noi. Am căutat să formez o opinie a colectivului împotriva lipsurilor care se manifestau, întîi prin muncă de la om la om și apoi prin contribuția întregii echipe. Deosebit de utilă în această direcție a fost aceea metodă de a discuta pe fiecare în parte cu întregul colectiv. Cu acest prilej au fost scoase în evidență calitățile bune ale sportivei, felul cum ea își desfășoară activitatea profesională și — în unele cazuri — lipsurile care se mai manifestau. În acest fel s-a stîrnit interesul ca fiecare sportivă să se prezinte în fața colegelor ei cu rezultate tot mai bune, cu o ținută demnă de titlul de sportiv de tip nou.

Bineînțeles, încă n-am făcut totul. Mai avem de lucru. Însă rezultatele obținute pînă în prezent ne stimulează. Sînt convinsă că nu peste mult timp, despre echipa noastră se vor vorbi numai lucruri frumoase".

În cadrul consfătuirii au mai luat cuvîntul Tiberiu Halmagiu, *secretar tehnic la clubul Unirea*, Grigore Pinetta, *antrenor de tir la clubul Metalul precum și alți antrenori și instructori sportivi. În cele expuse, ei au subliniat cele mai importante aspecte din munca de educație pe care o desfășoară cu sportivii, au împărtășit din metodele și inițiativele lor.*

★ ★ ★

Acestea sînt doar cîteva aspecte desprinse din cea de a doua consfătuire organizată cu antrenorii, profesorii de educație fizică și instructorii sportivi din Capitală, în problemele muncii de educație. Fără îndoială că, cu acest prilej s-au discutat lucruri interesante, bogate în conținut care vor folosi în activitatea de viitor a celor prezenți. Ca și prima consfătuire de acest fel, și acesta și-a atins scopul. A fost un util schimb de experiență, care s-a bucurat de participarea multor antrenori și cadre din mișcarea sportivă cu o bogată activitate, ca și a altora mai tineri.

Pentru viitoarele consfătuiri se recomandă — în interesul desfășurării mai concrete a lucrărilor — ca numărul referatelor prezentate în consfătuire să fie mai redus (maximum trei). Este de dorit totodată ca ele să conțină mai multe metode și inițiative ale antrenorilor noștri care au obținut rezultate frumoase în activitatea de educare a sportivilor. În această privință putem da ca exemplu, referatul prezentat de antrenorul D. Ionescu, care prin exemplele legate de viața și activitatea secției de rugbi a clubului sportiv Unirea a ilustrat, în mod convingător, rezultatele bune ce se pot obține atunci cînd antrenorii știu să împletească în mod armonios pregătirea tehnică cu cea educativă.